

PRZESŁANIE II KONGRESU URBANISTYKI POLSKIEJ „URBANISTYKA W DZIAŁANIU. TEORIA I PRAKTYKA”

1. My uczestnicy II Kongresu Urbanistyki Polskiej potwierdzamy wagę i aktualność przesłania I Kongresu Urbanistyki Polskiej w 2003 r. „Miasto – wspólne dobro i zbiorowy obowiązek”.
2. W obecnej sytuacji kraju przesłanie to wymaga przełomu w skuteczności osiągania celów polityki przestrzennej urzeczywistniającej się przez efektywne przedsięwzięcia urbanistyczne.
3. Przełom jest niezbędny wobec:
 - pogłębiającej się zapaści ładu przestrzennego, który zagraża dalszemu rozwojowi gospodarczemu, cywilizacyjnemu i demograficznemu,
 - szansy i potrzeby wzmocnienia konkurencyjności kraju w warunkach postępującej globalizacji,
 - potrzeby wzmocnienia ochrony wartości przyrodniczych i kulturowych.
4. Zwiększenie skuteczności polityki przestrzennej jest wyzwaniem dla wszystkich zajmujących się realnie zagospodarowaniem przestrzeni.
5. Uzyskanie skuteczności wymaga:
 - konstruowania i realizowania polityki przestrzennej z udziałem wszystkich zainteresowanych partnerów publicznych, społecznych i gospodarczych, warunkującym uzyskanie społecznej aprobaty i wsparcia politycznego,
 - wzmocnienia roli urbanistyki w procesie podejmowania decyzji politycznych,
 - prowadzenia polityki przestrzennej w skali kraju,
 - tworzenia struktur organizacyjnych zdolnych do skoordynowanej współpracy w ramach realizacji złożonych przedsięwzięć urbanistycznych, w tym także przynoszących obopólną korzyść przedsięwzięć publiczno-prywatnych,
 - stabilności dobrego i spójnego prawa,
 - uporządkowania kompetencji władz publicznych oraz ich wyposażenia w efektywne instrumenty polityki przestrzennej,
 - przeciwdziałania dysfunkcjom uspołecznienia procesów planowania,
 - reorientacji modelu planowania na kreowanie nowych wartości oraz sterowanie procesami rozwoju i przekształceń,
 - upowszechnienia wiedzy o dobrych praktykach planowania i realizacji.

* * *

DOKTRYNA URBANISTYCZNA NA NOWE CZASY

1. Aktywność i skuteczność działania urbanistyki powinna opierać się na aktualnym, aprobowanym i upowszechnionym systemie wartości i zasad określających sposób zaspokajania potrzeb człowieka.
2. Modernizm w urbanistyce przechodzi do historii. Nowej doktryny dziś nie mamy.
3. Na sposób zaspokajania potrzeb przestrzennych wpływają dziś przede wszystkim:

- zasady gospodarki rynkowej, rozstrzygające obecnie w znacznej mierze o kierunkach rozwoju i przekształceń naszej przestrzeni,
 - resztki doktryny modernistycznej, pozostałe w nawykach warsztatowych urbanistów,
 - ogólnikowe zasady rozwoju zrównoważonego, występujące niemal wyłącznie w warstwie deklaratywnej.
4. Nowa doktryna urbanistyczna powinna:
- ⇒ obejmować podstawy teoretyczne i zasady praktyczne,
 - ⇒ konkretyzować pojęcie ładu przestrzennego jako dobra publicznego,
 - ⇒ brać pod uwagę zmieniające się aspiracje, potrzeby, możliwości, upodobania i zwyczaje społeczeństwa polskiego,
 - ⇒ odnosić się do problemów i tendencji rozwojowych polskich miast i całej przestrzeni kraju,
 - ⇒ respektować obiektywne prawa rządzące urbanizacją,
 - ⇒ ograniczać się do określenia podstawowych kanonów, pozostawiając pole do ich twórczej interpretacji,
 - ⇒ uwzględniać pryncypia leżące u podstaw polityki Unii Europejskiej.
5. Przygotowanie i opracowanie nowej doktryny urbanistycznej jest obowiązkiem całego zainteresowanego nią środowiska. Powinna ona być efektem porozumienia i współdziałania, emanacją wiedzy i poglądów szerokiego grona ludzi i organizacji zajmujących się wieloma aspektami urbanistyki.
6. Stan prac nad nową doktryną powinien być zaprezentowany na kolejnym Kongresie Urbanistyki Polskiej.

Wrocław, 9 września 2006 roku